

Der Status

Euromajdan i filozofia Sorosa

Zdjęcia: Evgeny Feldman, [Euromajdan, 2014](#), Wikimedia Commons [CC BY-SA 3.0](#)

Między rewolucją a wpływami geopolitycznymi: Euromajdan 2013/14, zachodnie strategie w Europie Wschodniej i częściowo pośrednia rola George'a Sorosa w transformacji tradycyjnych modeli społecznych.

Przewrót na Euromajdanie w Kijowie

To nie przypadek, że klasyczna kolorowa rewolucja, tak zwany "Euromajdan", była w rzeczywistości przewrotem na Majdanie, który miał miejsce w Kijowie, stolicy Ukrainy, między końcem listopada 2013 r. a lutym 2014 r. Został on wywołany zaskakującą deklaracją ówczesnego prorosyjskiego rządu ukraińskiego (listopad 2013 r.), że nie podpisze on planowanej umowy stowarzyszeniowej z UE.

W rezultacie ukraiński reżim dał się sprowokować do nadmiernej przemocy policyjnej przez masowe demonstracje kontrolowane i infiltrowane przez Zachód i USA od 1 grudnia 2013 roku.

Demonstranci domagali się impeachmentu prezydenta Janukowycza, przedterminowych wyborów prezydenckich i podpisania umowy stowarzyszeniowej z UE. W połowie lutego 2014 r. siły bezpieczeństwa nasiliły użycie siły, w wyniku czego zginęło ponad 100 osób, a amerykańskie służby specjalne również podejrzewa się o udział, przynajmniej w roli prowokatorów.

Wydarzenia 2014 r.

W wyniku mediacji i interwencji ministrów spraw zagranicznych Niemiec, Francji i Polski oraz porozumienia z 21 lutego Janukowycz uciekł do Rosji. Następnie parlament ogłosił obalenie Janukowycza, a władzę przejęły siły prozachodnie.

Euromajdan był jednak również wstępem do rosyjskiej aneksji Półwyspu Krymskiego i ostatecznie doprowadził do wojny na Ukrainie, która trwa od lutego 2022 roku.

Ultra-liberalna, maoistyczna rewolucja kulturalna jako cel George'a Sorosa

W tym kontekście urodzony na Węgrzech miliarder i spekulant giełdowy George Soros wywarł ogromny wywrotowy wpływ na politykę wewnętrzną krajów Europy Wschodniej w ostatnich dziesięcioleciach, jako najbardziej oczywista marionetka Głębokiego Państwa. W jaki sposób? Wydając i przekazując setki milionów dolarów na transformację tradycyjnych społeczeństw w tak zwane "społeczeństwa otwarte".

Termin "społeczeństwo otwarte", od którego nazwał jedną ze swoich organizacji pozarządowych, opiera się na słynnej pracy Karla Poppera (ur. 1902 w Wiedniu - zm. 1994 w Londynie) "Społeczeństwo otwarte i jego wrogowie". Popper zaczął pisać tę książkę na wygnaniu w Nowej Zelandii po aneksji Austrii przez faszystowską Trzecią Rzeszę w 1938 roku.

Filozof krytykował teleologiczny historyzm, zgodnie z którym historia rozwija się według z góry określonych, uniwersalnych praw (na przykład u Platona, Hegla i Marksa), a także utopizm i kolektywizm. Jego książka była obroną liberalnej demokracji w czasach, gdy była ona zagrożona przez faszyzm i komunizm.

Soros chciał kiedyś przewyciężyć totalitaryzm

Należy tutaj zauważyć, że pierwotnym zamiarem Sorosa było pokonanie totalitarnych reżimów komunistycznych w Europie Wschodniej. Ale chociaż, lub właśnie dlatego, misja Sorosa powinna była zostać wypełniona wraz z upadkiem komunizmu w 1989 r., spekulant giełdowy doprowadził dalszy rozwój liberalnego modelu społeczeństwa do skrajności. Chociaż działalność Sorosa od samego początku można postrzegać jako istotny element głębokiego państwa przeciwko centralnej euroazjatyckiej potęgze kontynentalnej, Związkowi Radzieckiemu, po 1989 r. była ona skierowana przeciwko wszelkim formom tradycyjnych, a zatem kolektywnych wartości - w sposób totalitarny, ponieważ wdrażał on również maoistowskie elementy wiecznej rewolucji kulturalnej. Pod tym względem Soros stał się jednak totalitarnym utopistą i tym samym wypaczył ideały Poppera, wybierając obecnie tymczasowo zwycięski ultraliberalizm jako jedyną ideologię.

W rzeczywistości filantropia Sorosa nie jest wcale altruizmem, ale egoistyczną autorefleksją:

"Mam duże ego, a próba uczynienia świata lepszym miejscem jest [sposobem, w jaki zaspokajam to ego](#)".

Fundacje Sorosa jako czynnik władzy w Europie Wschodniej

Aby przekształcić ostatnie tradycyjne społeczeństwa starego kontynentu w Europie Środkowej, na Bałkanach i w Europie Wschodniej zgodnie z tą ultraliberalną rewolucją kulturową, Soros wykorzystuje swoje fundacje warte miliardy dolarów i kontrolowane przez siebie media, aby doprowadzić do władzy sprzymierzonych polityków poprzez manipulowanie wyborami, którzy z kolei zmieniają swoje kraje zgodnie z jego pomysłami. Ta niesławna taktyka polityczna wykorzystuje podważenie zasady demokratycznej większości, w zdeformowanym sensie demokracji fasadowej: przez kilka lewicowo-liberalnych lub nawet prawicowych partii opozycyjnych wygrywających wybory względną większością.

W jaki sposób się to robi: poprzez szturmowanie wcześniej demokratycznie legitymizowanego rządu oskarżeniami o korupcję i demontaż demokracji poprzez masowe demonstracje niezadowolonej, zindywidualizowanej i zmanipulowanej lewicowej opinii publicznej - przy wsparciu medialnym liberalnych mediów Sorosa. Po wyborach rozdrobnione partie opozycyjne wchodzi następnie w wietrzne koalicje rządowe, które rządzą jako partie jedności Sorosa przeciwko konserwatywnej i względnie popularnej większości.

"Nigdy nie czynisz zła tak całkowicie i tak dobrze, jak wtedy, gdy czynisz je z czystym sumieniem". (Blaise Pascal, 1623 - 1662)